

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 51C/346/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1214224166
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Krajčová
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2016:1214224166.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II v Bratislave v konaní pred samosudkyňou JUDr. Michaelou Krajčovou v právnej veci navrhovateľa: Y. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. X, X., proti odporcovi: 1. Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., so sídlom Dostojevského rad 4, Bratislava, IČO: 00 151 700, 2. N.. T. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XX, O. O., o zaplatenie 5 330,75 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd návrh zamietá.

Žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Návrhom doručeným súdu dňa 15.10.2014 sa navrhovateľ domáhal od odporcov zaplatenia sumy 5 330,75 eur s príslušenstvom.

V návrhu navrhovateľ uviedol, že dňa 16.10.2012 spôsobil odporca v 2. rade dopravnú nehodu, pri ktorej došlo k poškodeniu zdravia navrhovateľa a k poškodeniu jeho osobných vecí, ktoré mal pri sebe. K dopravnej nehode došlo tak, že odporca v 2. rade idúc v osobnom motorovom vozidle zrazil navrhovateľa, ktorý prechádzal po vyznačenom prechode pre chodcov. Zavinenie predmetnej dopravnej nehody odporcom v 2. rade vyplýva z rozsudku Okresného súdu Trenčín, č.k.: 3T/96/2013 zo dňa 04.09.2014 a z priebehu trestného konania.

Na základe znaleckého posudku č. 4/2013 vypracovaného znalcom T. I. P., L.. v rámci trestného konania ČVS: C.-XXX/DI-O.-XXXXBč bolo navrhovateľovi vyčíslené bodové ohodnotenie zranenia, ktoré utrpel pri predmetnej nehode na 205 bodov, čomu zodpovedá suma 3 222,60 €.

Pri predmetnej dopravnej nehode došlo u navrhovateľa taktiež k strate finančnej hotovosti 8,- € (ktorá mu bola odcudzená z vrečka nohavíc v nemocnici), strate zubnej náhrady v hodnote 700,- €, strate okuliarov v hodnote 86,- €, zničeniu spodnej bielizne v hodnote 10,- €, úplnému poškodeniu koženej bundy v hodnote 285,- € a zničeniu príručného kufríka v hodnote 40,- €. Celkovo si teda navrhovateľ uplatňuje voči odporcom za poškodené, resp. stratené veci náhradu škody spolu v sume 1 129,- €.

Navrhovateľ bol zároveň nútený v súvislosti s nutnosťou dostavovania sa na ošetrovanie po dopravnej nehode vynaložiť cestovné náklady v sume 979,15 €.

Celkovo tak navrhovateľovi v súvislosti s dopravnou nehodu vznikla celková škoda v sume 5 330,75 €.

Navrhovateľ zistil, že v čase dopravnej nehody bolo motorové vozidlo odporcu v 2. rade poistené u odporcu v 1. rade.

Vzhľadom na uvedené, navrhovateľ vyzval výzvami zo dňa 10.10.2014 oboch odporcov na náhradu označenej škody, ktorá mu vznikla v súvislosti s predmetnou dopravnou nehodu v lehote 15 dní odo dňa doručenia výzvy.

Odporca v 1. rade v písomnom podaní doručenom súdu dňa 20.11.2014 uviedol, že navrhovateľ si odvodzuje uplatnený nárok od existencie rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 04.09.2014, sp. zn.: 3T/96/2013, z ktorého vyplýva zavinenie odporcu v 2. rade na vzniku škodovej udalosti. Nakoľko však predmetný rozsudok ešte nenadobudol právoplatnosť, nie je možné vyvodzovať z tohto rozsudku zavinenie odporcu v 2. rade ako jedného z predpokladov zodpovednosti subjektu za spôsobenú škodu.

Navrhovateľ si uplatňuje v návrhu bolesť vo výške 3 222,60 €, vecnú škodu 1 129,- € a cestovné náhrady vo výške 979,15 €. Uplatnený nárok na náhradu vecnej škody považuje odporca v 1. rade navrhovateľ za nepreukázaný, navrhovateľ konkrétne neidentifikoval poškodené veci (rok nadobudnutia, značka, nadobúdacia cena) a nepredložil žiaden relevantný dôkaz, ktorý by preukazoval poškodenie uvádzaných vecí v príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou a ani ich skutočnú hodnotu v čase ich údajného poškodenia. Obdobné platí aj vo vzťahu k uplatneným cestovným nákladom. Z tvrdení navrhovateľa nevyplýva, s akým dopravným prostriedkom absolvoval predmetné cesty, navrhovateľ nešpecifikoval rozpis jednotlivých ciest a ani nepredložil lekárske správy, z ktorých by vyplývalo, že skutočne absolvoval jednotlivé cesty do zdravotníckych zariadení v príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou.

Súd vec prejednal a rozhodol v súlade s § 101 ods. 2 O.s.p. v neprítomnosti navrhovateľa, ktorému bolo doručené predvolanie na pojednávanie dňa 03.09.2015, 25.10.2015 a 16.12.2015, predvolania na pojednávania prevzal osobne, avšak na žiadne z nariadených pojednávanií sa nedostavil, svoju neúčast' neospravedlnil a nepožiadal o odročenie z dôležitého dôvodu.

Ako vyplýva z ust. § 101 ods. 2 O. s. p. v neprítomnosti účastníka konania môže súd vec prejednať a rozhodnúť vtedy, ak bol účastník konania, ktorý sa nedostavil, riadne predvolaný a ak nepožiadal včas z dôležitého dôvodu (spočívajúceho v jeho osobe) o odročenie pojednávania. Zúčastniť sa prejednávania právnej veci pred súdom je neodňateľným právom každého účastníka konania a to v každom štádiu postupného procesu, pokiaľ zákon nestanovuje inak, ak na tomto svojom práve účastník trvá. Možnosť zúčastniť sa pojednávania je právom každého účastníka a je výlučne na jeho rozhodnutí, či toto právo účastník využije.

Zákon v ustanovení § 101 ods. 2 druhá veta O.s.p. určuje len jednu výnimku z toho práva účastníka, za ktorej sa môže vec prejednať i v jeho neprítomnosti - t.j. ak riadne predvolaný účastník sa na pojednávanie nedostavil a nepožiadal z dôležitého dôvodu o odročenie pojednávania.

V prejednávanej veci navrhovateľ nepožiadal o odročenie pojednávania, hoci bol na pojednávania opakovane riadne predvolaný, predvolania spolu s poučením aj osobne prevzal, avšak na žiaden z nariadených termínov pojednávania sa nedostavil a ani nepožiadal o odročenie z dôležitého dôvodu. Súď navyše poukazuje na to, že pojednávaniu, na ktorom súď vo veci rozhodol rozsudkom, predchádzalo viacero pojednávanií, odročených súdom práve z dôvodu neospravedlnenej neprítomnosti navrhovateľa. Keďže boli splnené všetky zákonné podmienky v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p., súď vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti navrhovateľa.

V priebehu konania pred súdom odporca v 1. rade uhradil dňa 20.05.2015 navrhovateľovi sumu 3 222,60 € predstavujúcu bolesť vo výške vyčíslenej v znaleckom posudku, ktorá zodpovedá výške bolestného uplatneného navrhovateľom, dňa 23.07.2015 uhradil navrhovateľovi sumu 3 222,- € titulom sťaženia spoločenského uplatnenia a dňa 23.07.2015 sumu 274,60 €, ktorá predstavuje náhradu za poškodené huteľné veci a dňa 16.12.2015 uhradil navrhovateľovi na jeho účet cestovné náklady v sume 21,22 €. Odporca v 1. rade neuznal vo zvyšnej časti nárok navrhovateľa na zaplatenie cestovných nákladov, nakoľko tieto navrhovateľ nepreukázal.

Pokiaľ ide o náhradu škody na veciach, navrhovateľ nepredložil nadobúdacie doklady, iba čestné vyhlásenie, z ktorého vychádzal odporca v 1. rade a následne dňa 21.12.2012 vykonal odporca v 2. rade aj ich ohľadku. Pri výpočte výšky škody na huteľných veciach vychádzal odporca v 2. rade z nadobúdacej ceny uvedenej navrhovateľom v čestnom vyhlásení po odpočítaní ich opotrebenia aj s

ohľadom na počet rokov jednotlivých vecí, nakoľko podľa § 443 Občianskeho zákonníka pri určení výšky škody na veci sa vychádza z ceny v čase poškodenia. Z vecnej škody odporca v 1. rade neuhradil náhradu za zubnú náhradu v sume 700,- €, nakoľko túto škodu navrhovateľ ničím nepreukázal.

Odporca v 2. rade v konaní pred súdom uviedol, že navrhovateľom popisovaná kožená bunda nebola koženou, išlo o koženkovú bundu, ktorú mu on po nehode zobral spolu s ostatným oblečením - tmavomodrými rifľami, mikinou a botaskami, ktoré mus spolu s manželkou po nehode vypral a v piatok po nehode odniesol do nemocnice. Pokiaľ ide o poškodený kufrík, navrhovateľ v čase nehody nemala pri sebe žiaden kufrík, mal len igelitovú tašku. Toto dosvedčila vo svojej výpovedi pred orgánmi činnými v trestnom konaní aj svedkyňa dopravnej nehody N.. W. na V. dňa 28.11. 2012. Uvedené skutočnosti vyplývajú aj zo Znaleckého posudku č. 12/2013 vypracovaného znalcom N.. Z. H..

Súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov, výsluchom odporcu v 1. a odporcu v 2. rade, oboznámením obsahu rozsudku Okresného súdu Trenčín č.k.: 3T 96/2013 a na základe vykonaného dokazovania zistil tento skutkový stav:

Dňa 16.10.2012 v čase o 20.00 hod. došlo k dopravnej nehode, pri ktorej odporca v 2. rade, ktorý viedol osobné motorové vozidlo zn. Renault Modus, EČV: O. XXX X. po ceste I/61 v obci O. O. v smere jazdy od O. na N., nedal prednosť chodcovi - navrhovateľovi, ktorý v tom čase prechádzal po riadne vyznačenom priechode pre chodcov, v dôsledku čoho došlo k zrážke s navrhovateľom, ktorý prechádzal po riadne vyznačenom priechode pre chodcov.

Rozsudkom Okresného súdu v Trenčíne, č.k.: 3T 96/2013 zo dňa 04.09.2014 bol odporca v 1. rade uznaný vinným zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 od. 1, ods. 2 písm. a) Tr. Zákona s poukazom na § 138 písm. h) Tr. zákona. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 23.04.2015 v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín zo dňa 23.04.2015, sp. Zn.: 23To 144/14. Poškodený Y. W. bol odkázaný s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Podľa znaleckého posudku č. 4/2013 vypracovaného pre zadávateľa: Okresné riaditeľstvo PZ v Trenčíne, Okresný dopravný inšpektorát, oddelenie výkonu služby, znalcom T. I. P., L.. Bolo vyčíslené hodnotenie bolestného na 225 bodov.

Podľa Čestného prehlásenia, vystaveného navrhovateľom dňa 09.12.2013, navrhovateľ prehlásil, že si zakúpil nižšie uvedené hnuťelné veci, ktoré mu boli poškodené v súvislosti s dopravnou nehodou:

- zubná náhrada - protéza horné a dolné zuby, nadobudnuté v roku 2009 za 700,- €;
- dioptrické okuliare neznámej značky nadobudnuté v roku 2010, cena 86,- €;
- spodná bielizeň nadobudnutá v roku 2010, cena 10,- €;
- pánske rifle Jerxxs, 1 ks, nadobudnuté v roku 2010, cena 40,- €;
- pánska kožená bunda neznámej značky, nadobudnutá v roku 2010, cena 285,- €;
- kožený kufrík nadobudnutý, v roku 2009, cena 40,- €.

Zároveň si navrhovateľ uplatnil dopravné náklady (taxi) v cene 979,15 €. Z čestného prehlásenia vystaveného G. V. dňa 09.12.2013 vyplýva, že menovaný prehlasuje, že od konca novembra 2012 vozil pána Y. W. na rôzne vyšetrenia, rehabilitácie ako imobilného po autohavárii. Trvalo to do konca novembra 2012 do apríla 2013. Spolu je suma 979,15 €, ktoré mu pán W. vyplatil, účtenky boli vyžiadané vyšetrovateľom policajného zboru na prešetrenie trestného činu spáchaného na pánovi W. (autonehoda).

Po právnej stránke súd vec posúdil nasledovne:

Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 427 Občianskeho zákonníka fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky. Rovnako zodpovedá aj iný prevádzateľ motorového vozidla, motorového plavidla, ako aj prevádzateľ lietadla.

Podľa § 441 Občianskeho zákonníka, ak bola škoda spôsobená aj zavinením poškodeného, znáša škodu pomerne; ak bola škoda spôsobená výlučne jeho zavinením, znáša ju sám.

Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

Podľa § 443 Občianskeho zákonníka pri určení výšky škody na veci sa vychádza z ceny v čase poškodenia.

Podľa § 444 Občianskeho zákonníka sa pri škode na zdraví jednorazovo odškodňujú bolesti poškodeného a sťaženie jeho spoločenského uplatnenia.

Podľa § 447 Občianskeho zákonníka náhrada za stratu na zárobku po skončení pracovnej neschopnosti poškodeného alebo pri invalidite sa posúdi a suma tejto náhrady sa určí rovnako ako suma úrazovej renty podľa všeobecných predpisov o sociálnom poistení.

Podľa § 3 zákona č. 437/2004 Z. z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia a o zmene a doplnení zákona č. 273/1994 Z.z. o zdravotnom poistení, financovaní zdravotného poistenia, o zriadení Všeobecnej zdravotnej poisťovne a o zriaďovaní rezortných, odvetvových, podnikových a občianskych zdravotných poisťovní v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o náhrade za bolesť a SSU“), sa náhrada za bolesť poskytuje jednorazovo; musí byť primeraná zistenému poškodeniu na zdraví, priebehu liečenia alebo odstraňovaniu jeho následkov.

Podľa § 4 zákona o náhrade za bolesť a SSU sa náhrada za SSU poskytuje jednorazovo; musí byť primeraná povahe následkov a ich predpokladanému vývoju, a to v rozsahu, v akom sú obmedzené možnosti poškodeného uplatniť sa v živote a v spoločnosti.

Podľa § 5 ods. 1 zákona o náhrade za bolesť a SSU sa pri určení výšky náhrady za bolesť a výšky náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sa vychádza z celkového počtu bodov, ktorým sa bolesť alebo sťaženie spoločenského uplatnenia ohodnotilo v lekárskom posudku (§ 7 a 8).

Podľa § 5 ods. 2 zákona o náhrade za bolesť a SSU, v znení účinnom v rozhodnom čase, sa výška náhrady za bolesť a výška náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia určuje sumou 2 % z priemernej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve Slovenskej republiky zistenej Štatistickým úradom Slovenskej republiky za kalendárny rok predchádzajúci roku, v ktorom vznikol nárok na náhradu podľa odseku 1, za jeden bod a výsledná suma sa zaokrúhli na celé desiatky korún smerom nahor.

Podľa § 5 ods. 4 zákona o náhrade za bolesť a SSU, Ministerstvo zdravotníctva Slovenskej republiky ustanoví výšku náhrady za bolesť a výšku náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia určenú podľa odseku 2 opatrením vyhláseným v Zbierke zákonov Slovenskej republiky uverejnením oznámenia o jeho vydaní najneskôr do 31. mája príslušného kalendárneho roka.

Podľa § 5 ods. 5 zákona o náhrade za bolesť a SSU, v prípadoch hodných osobitného zreteľa, akým je uznanie invalidity, môže súd náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia zvýšiť najviac o 50 %.

Podľa § 4 ods. 1, zákona č. 381/2001 Z. z. v znení neskorších predpisov poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poistnej zmluve.

Podľa § 4 ods. 1, ods. 2 písm. a) a c) zákona č. 381/2001 Z. z. v znení neskorších predpisov poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu

a) škody na zdraví a nákladov pri usmrtení,

b) škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou vecí.

Podľa § 4 ods. 3 zákona č. 381/2001 Z. z. v znení neskorších predpisov poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil príslušným subjektom uplatnené, preukázané a vyplatené náklady zdravotnej starostlivosti, nemocenské dávky, dávky nemocenského zabezpečenia, úrazové dávky, dávky úrazového zabezpečenia, dôchodkové dávky, dávky výsluhového zabezpečenia a dôchodky starobného dôchodkového sporenia, ak poistený je povinný ich nahradiť týmto subjektom.

Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. v znení neskorších predpisov, náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

Podľa § 4 ods. 2 písm. c) zákona č. 315/1996 Z.z. o premávke na pozemných komunikáciách v znení neskorších predpisov vodič je povinný venovať sa plne vedeniu vozidla a sledovať situáciu v cestnej premávke.

Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. v znení neskorších predpisov, náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

Podľa § 4 ods. 1 písm. e) a f) zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov vodič je povinný dbať na zvýšenú opatrnosť voči cyklistom a chodcom, najmä deťom, osobám so zdravotným postihnutím, osobitne voči osobám, ktoré používajú bielu palicu, a starým osobám a dať prednosť chodcovi, ktorý vstúpil na vozovku a prechádza cez priechod pre chodcov, pritom ho nesmie ohroziť; to neplatí pre vodiča električky.

Podľa § 53 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov pri prechádzaní cez cestu je chodec povinný prednostne použiť priechod pre chodcov, nadchod alebo podchod. Na priechode pre chodcov sa chodí vpravo. Chodec nesmie vstupovať na vozovku, ak prichádza vozidlo s právom prednostnej jazdy; ak sa chodec nachádza na vozovke, musí takémuto vozidlu bez meškania uvoľniť priestor na prejazd. Chodec je povinný umožniť električke plynulý prejazd.

Podľa § 53 ods. 2 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov chodci, ktorí prechádzajú cez priechod pre chodcov, musia brať ohľad na vodičov prichádzajúcich vozidiel najmä tým, že neprechádzajú jednotlivito, ale v skupinách. To platí aj voči vodičom odbočujúcim na cestu, cez ktorú chodci prechádzajú. Chodec nesmie vstupovať na vozovku, a to ani pri použití priechodu pre chodcov, ak vzhľadom na rýchlosť a vzdialenosť prichádzajúcich vozidiel nemôže cez vozovku bezpečne prejsť. Iným účastníkom cestnej premávky ako chodcom je používanie priechodu pre chodcov zakázané.

Podľa § 53 ods. 4 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov pred vstupom na vozovku sa chodec musí presvedčiť, či tak môže urobiť bez nebezpečenstva, a len čo vstúpi na vozovku, nesmie sa tam bezdôvodne zdržiavať ani zastavovať. To platí na priechode pre chodcov i mimo neho. Chodec nesmie prekonávať zábradlie ani iné zábrany.

Podľa § 135 ods. 1 tretia veta O.s.p. je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihnutelný podľa osobitných predpisov a kto ich spáchal.

Keďže odporca v 2. rade bol rozsudkom Okresného súdu v Trenčíne, č.k.: 3T 96/2013 zo dňa 04.09.2014 uznaný vinným zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 od. 1, ods. 2 písm. a) Tr. Zákona s poukazom na § 138 písm. h) Tr. zákona. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 23.04.2015 v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín zo dňa 23.04.2015, sp. Zn.: 23To 144/14. bol súd pri svojom rozhodovaní v zmysel ustanovenia § 135 ods. 1 O.s.p. viazaný týmto rozhodnutím o tom, že bol spáchaný trestný čin, kto ho spáchal, a aj právnu kvalifikáciu skutku a tým aj formou zavinenia predpokladanou trestným zákonom. Rozhodnutie súdu v občianskom súdnom konaní nemôže byť totiž vo veci v zrejmom rozpore s rozhodnutiami súdov v trestnom konaní.

Z pohľadu výkladu ust. § 135 ods. 1 O.s.p. súd poukazuje na stanovisko NS sp. zn. Cpj 35/78 uverejnené v Zbierke súdnych rozhodnutí a stanovísk pod č. R 22/1979, cit.: „V súvislosti s otázkou viazanosti odsudzujúcim rozhodnutím v zmysle ust. § 135 ods. 1 O.s.p. ide najmä o to, ktoré okolnosti rozhodné pre vyriešenie sporu o náhradu škody, musí súd prevziať z trestného rozsudku, bez toho aby ich musel a mohol v občianskom súdnom konaní znovu zisťovať. Základnými predpokladmi vzniku zodpovednosti za škodu sú vo väčšine prípadov (t. j. prípadov všeobecnej zodpovednosti) protiprávne konanie, vznik

škody, príčinná súvislosť medzi protiprávnym konaním a vznikom škody a zavinenie. V každom takom spore je tak predovšetkým nutné riešiť viazanosť súdu v súvislosti s týmito okolnosťami.

Z výroku o vine je potom nutné vychádzať ako z celku a brať do úvahy jeho právnu i skutkovú časť s tým, že rieši naplnenie znakov skutkovej podstaty trestného činu konkrétnym konaním páchatel'a. Rozsah viazanosti rozhodnutím o tom, že bol spáchaný trestný čin alebo prečin a kto ich spáchal, je tak daný tým, do akej miery sú znaky skutkovej podstaty trestného činu alebo prečinu zároveň okolnosťami významnými pre rozhodnutie o náhrade škody. Súd v občianskom súdnom konaní však nie je viazaný v zmysle ust. § 135 ods. 1 O.s.p. pokiaľ ide o výšku škody.“

Vyššie uvedené skutočnosti majú na prejednávajúcu vec ten záver, že súd sa, vzhľadom na právoplatné rozhodnutie súdu v trestnom konaní, mal za preukázané zavinenie odporcu v 2. rade, ktorý zodpovedá navrhovateľovi za vzniknutú škodu v zmysle § 420 a nasl. Občianskeho zákonníka.

Medzi účastníkmi ďalej nebolo sporné, že odporca v 1. rade uzavrel s odporcom v 2. rade poisťovnú zmluvu, ktorej predmetom bolo povinné zmluvné poistenie motorového vozidla zn. Renault Modus, EČV: O. XXX X., ktorého držiteľom a vodičom v čase dopravnej nehody bol odporca v 2. rade, a preto je odporca v 1. rade podľa § 4 ods. 1, ods. 2 písm. a) a c) zákona č. 381/2001 Z. z. v znení neskorších predpisov povinný z poistenia zodpovednosti nahradiť poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu škody na zdraví a na náhradu škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou vecí.

Pokiaľ ide o jednotlivé položky škody, ktoré si navrhovateľ v konaní uplatnil, tieto súd posúdil nasledovne: V konaní bolo preukázané a medzi účastníkmi nesporné, že poškodenie zdravia navrhovateľa vzniklo v príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou zo dňa 16.10.2012, v čase o 20.00 hod. spôsobenej odporcom v 1. rade, ktorý viedol osobné motorové vozidlo zn. Renault Modus, EČV: O. XXX X. po ceste N. v obci O. O. v smere jazdy od O. na N., pričom nedal prednosť chodcovi - navrhovateľovi, ktorý v tom čase prechádzal po riadne vyznačenom priechode pre chodcov v dôsledku čoho došlo k zrážke s poškodeným navrhovateľom, ktorý prechádzal po riadne vyznačenom priechode pre chodcov.

Keďže odporca v 1. rade bol ku dňu 16.10.2012 poisťovateľom zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou uvedeného vozidla, navrhovateľ mala nárok na náhradu škody aj priamo proti nemu (§ 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. v znení neskorších predpisov) a odporca v priebehu konania aj navrhovateľovi aj plnil.

Navrhovateľovi vznikol nárok na náhradu za bolesť a SSÚ v roku 2012, preto je pre určenie výšky týchto náhrad rozhodujúca suma priemernej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve SR, zistená Štatistickým úradom SR za rok 2010. Výška náhrady za bolesť a výška náhrady za SSU na rok 2012 je 15,72 eur za jeden bod.

Navrhovateľ žiadal náhradu za bolestné vo výške 3 555,60 eur. Odporca v 1. rade uhradil navrhovateľovi spolu bolestné v navrhovateľom uplatnenej výške dňa 20.05.2015. Keďže odporca v 1. rade uhradil navrhovateľovi (po podaní návrhu) bolestné v plnej výške, pričom navrhovateľ, napriek opakovanej výzve súdu, nechal v tejto časti návrh späť, súd musel návrh v tejto časti zamietnuť.

Náhrada škody za stratu zubnej náhrady a za zničený odev bola uplatnená spolu vo výške 1 128,- € (z toho suma 700,- € pripadá na stratenú zubnú protézu).

Odporca v 1. rade nárok navrhovateľa v časti náhrady škody za zničené huteľné veci (s výnimkou zubnej protézy) uplatnenej navrhovateľom spolu v sume 428,- €, krátil z dôvodu amortizácie a navrhovateľovi uhradil dňa 23.07.2015 sumu 274,60 €. Pri výpočte výšky škody vychádzal súd z nadobúdacej ceny huteľných vecí uvedenej navrhovateľom v čestnom vyhlásení, po odpočítaní ich opotrebenia, s ohľadom na vek jednotlivých vecí.

Pri posudzovaní nároku navrhovateľa na náhradu škody je totiž potrebné vychádzať z ustanovenia § 443 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého pri určení výšky škody na veci sa vychádza z ceny v čase poškodenia. Východiskom určenia výšky škody na veci je cena, ktorú mala vec v dobe, kedy došlo k jej poškodeniu. Výška náhrady za poškodenú vec nie je závislá na tom, či si poškodený nechal vec opraviť, či si ju opravil sám alebo či ostala neopravená. Pri škodách na veci opotrebovanej alebo použitej

sa vychádza z názoru, že pri vynaložení určitej čiastky na opravu veci, resp. na zadováženie novej veci, je od tejto čiastky potrebné odrátať čiastku zodpovedajúcu zhodnoteniu veci oproti jej stavu pred poškodením (tzv. amortizácia). Pokiaľ sa vykonanou opravou vec oproti pôvodnému stavu zhodnotila, od nákladov na uvedenie veci do pôvodného stavu sa odráta čiastka, predstavujúca toto zhodnotenie (R 5/2003). Keďže sám navrhovateľ v čestnom prehlásení deklaroval, že sa nejedná o nové, ale už nosené a opotrebené veci, súd pri určení výšky náhrady škody vzal do úvahy aj ich opotrebenie a vychádzal z ich hodnoty v čase poškodenia (rovnako ako odporca v 1. rade) a preto v čiastke prevyšujúcej túto hodnotu vecí návrh zamietol.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, keď odporca v 1. rade uhradil navrhovateľovi po podaní návrhu dňa 23.07.2015 sumu 274,60 € predstavujúcu náhradu škody za zničené veci po odpočítaní „amortizácie“, pričom navrhovateľ, napriek opakovanej výzve súdu, nechal v tejto časti návrh späť, súd musel návrh v časti o zaplatenie 274,60 € ako aj v časti o zaplatenie 153,40 € (čiastka prevyšujúca hodnotu vecí v čase ich poškodenia) zamietnuť.

Súd návrh zamietol aj v časti o zaplatenie náhrady škody vo výške 700,- €, ktorá predstavuje navrhovateľom vyčíslenú náhradu škody za zubnú náhradu ako aj v časti náhrady nakoľko navrhovateľ v tejto časti neunesol dôkazné bremeno, keď nepreukázal, že by v súvislosti s dopravnou nehodu došlo k poškodeniu zubnej náhrady a nepreukázal ani len, že v čase nehody mal zubnú náhradu (protézu) a nepreukázal aká bola hodnota tejto zubnej náhrady.

Obdobné platí aj vo vzťahu k cestovným nákladom uplatneným navrhovateľom vo výške prevyšujúcej sumu vyplatenú odporcom v 1. rade dňa 16.12.2015 vo výške 22,50 €, keďže ani v tejto časti uplatneného nároku navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno, keď nepreukázal akým dopravným prostriedkom cestoval, nešpecifikoval jednotlivé cesty a nepredložil lekárske správy, z ktorých by vyplývalo, že skutočne absolvoval jednotlivé cesty do zdravotníckych zariadení v príčinnej súvislosti s liečením následkov dopravnej nehody. Uvedené skutočnosti nie je možné vyvodiť ani z čestného prehlásenia predloženého navrhovateľom, nakoľko v ňom nie sú obsiahnuté údaje, z ktorých by vyplýval navrhovateľom uplatnený nárok na zaplatenie cestovných nákladov v sume 979,15 €.

Podľa § 120 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Povinnosť označiť dôkazy sa vzťahuje na všetky tvrdenia, ktoré navrhovateľ uviedol v žalobnom návrhu. Cieľom dôkaznej povinnosti je unesenie dôkazného bremena v rozsahu, v ktorom dôkazné bremeno spočíva na účastníkovi konania, bez ohľadu na jeho procesné postavenie. Nesplnenie dôkaznej povinnosti prináša so sebou také rozhodnutie súdu, ktoré vychádza zo skutkového stavu zisteného z dôkazov navrhnutých účastníkom v opačnom procesnom postavení než je účastník, ktorý nesplnil alebo nedostatočne splnil svoju dôkaznú povinnosť. Splnenie dôkaznej povinnosti neznamená automaticky unesenie dôkazného bremena. Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť účastníka konania za to, že za konania neboli preukázané jeho tvrdenia, že z toho dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jeho neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej i v takých prípadoch, keď určitá skutočnosť významná podľa hmotného práva pre rozhodnutie o veci, nebola alebo nemohla byť preukázaná a keď teda výsledky hodnotenia dôkazov neumožňujú súdu prijať záver ani o pravdivosti tvrdenia tejto skutočnosti, ani o tom, že by táto skutočnosť bola nepravdivá. Dôkazné bremeno ohľadom určitých skutočností leží na tom účastníkovi konania, ktorí z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky; ide o toho účastníka, ktorý existenciu týchto skutočností tiež tvrdí. Ak teda navrhovateľ v návrhu tvrdil, že mal zubnú protézu a táto bola poškodená (resp. stratená) pri dopravnej nehode, bolo jeho povinnosťou označiť a predložiť súdu relevantné dôkazy na preukázanie tejto skutočnosti a rovnako bolo jeho povinnosťou predložiť dôkazy o jej nadobúdacej hodnote.

Ak chcel byť navrhovateľ úspešný v časti náhrady škody za stratenú zubnú náhradu a v časti náhrady cestovných nákladov v ním uplatnenej výške, musel by v konaní preukázať, vznik tejto škody, jej výšku a príčinnú súvislosť medzi vzniknutou škodou a predmetnou dopravnou nehodou. Z uvedených dôvodov súd zamietol návrh navrhovateľa v časti o zaplatenie náhrady škody vo výške 700,- € (za stratenú zubnú protézu) a sumy 979,15 € predstavujúcej navrhovateľom vyčíslené cestovné náklady (z ktorých navyše časť vo výške 22,50 € navrhovateľovi odporca v 1. rade dňa 16.12.2015 uhradil).

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti a zákonné ustanovenia, súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. a s poukazom na pomer úspechu a neúspechu účastníkov v konaní ako aj na skutočnosť, že účastníkom v konaní žiadne trovy nevznikli a ani jeden z účastníkov si náhradu trov konania neuplatnil, súd rozhodol tak, že žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Bratislava II na Krajský súd Bratislava, písomne, v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p., odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie zhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.